

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Ročník: 90

Číslo: 9

28. února 2010

Cena: 7 Kč

JUBILEJNÍ ROK POKRAČUJE

Sestry a bratři, dnem 8. ledna vstoupila naše církev do jubilejního roku 2010, který je ve znamení motto "Vyzbrojení vírou, láskou a nadějí" (1 Te 5,8). Ačkoliv se přihlásil nástup tuhé zimy a lednová setkání provázelo počasí velmi nepříznivé pro cestování, přesto bohoslužba v Mikulášském chrámu i akce v Karolinu byly se značným zájmem navštíveny a zúčastnili se jich duchovní, členové církve i ekumeničtí hosté. Cítili jsme radost ze setkání s Bohem v Ježíši Kristu i z našeho vzájemného setkání, kteří jsme přijeli z různých míst. Výročí naší církve neproběhlo bez povšimnutí, ale naopak vyvolalo zájem a ohlasy. Věcné zprávy i zaujaté diskusní příspěvky se objevily ve sdělovacích prostředcích i na internetu. Dokument o naší církvi připravený náboženskou redakcí Brno byl vysílán 17. ledna v rámci pořadu Cesty víry. Do náboženských obcí se dostává publikace "90 let Církve československé husitské" spojující odborné zaměření a dárkový charakter, která vzbudila větší zájem, než se očekávalo. V jednotlivých náboženských obcích se již některá k jubileu pořádaná setkání uskutečnila nebo se připravují. To vše je spojeno se vstupem do jubilejního roku, který dále pokračuje a je před námi.

V průběhu celého roku se budou konat celocírkevní bohoslužby a setkání zaměřená k důležitým dějinným událostem a osobnostem, které mají k naší církvi vztahnost. Jsou to převážně tradiční akce, přesto v jubilejním roce bude zvýrazněn jejich celocírkevní charakter. O každém jednotlivém shromáždění bude podána v církevním tisku podrobnější informace, nyní si alespoň připravované akce přiblížíme ve stručném přehledu.

V pondělí 8. března od 16 h se uskuteční shromáždění věnované osobnosti prvního prezidenta Tomáše G. Masaryka v budově Parlamentu České republiky.

V neděli 9. května se bude konat od 15 h v Husově sboru v Praze – Vinohradech bohoslužba, při níž připomeneme zapojení členů naší církve v odboji. V sobotu 12. června se koná pouť do rodiště prvního patriarchy dr. K. Farského – do Škodějova u Semil. Tradiční cyrilo-metodějská pouť na Sázavu se uskuteční v sobotu 3. července, kde se shromáždíme k bohoslužbě ve 14 hodin. V pondělí 5. července se koná festival duchovní hudby v chrámu sv. Mikuláše se zaměřením na písňové bohatství našeho zpěvníku. V úterý 6. července od 15 h se koná bohoslužba v Betlémské kapli v Praze s připomenutím odkazu Mistra Jana Husa. V pondělí 13. září bude zahájena výstava k jubilejnímu roku v Praze na Novoměstské radnici. V sobotu 18. září se bude konat setkání duchovních

a zástupců náboženských obcí k jubilejnímu roku ČCSH na Novoměstské radnici v Praze.

Na víkend 1. - 3. října je připravován sraz mládeže. Ve dnech 14. - 15. října proběhne vědecká konference v Karolinu organizovaná Husitskou teologickou fakultou Univerzity Karlovy v Praze.

Ve čtvrtek 28. října od 15 hodin se koná bohoslužba k výročí samostatného státu ve sboru kněze Ambrože v Hradci Králové a dne 11. listopadu v chrámu sv. Mikuláše v Praze k výročí ukončení první světové války.

Připomínáme si devadesát let cesty své církve dějinami. Zamýšlíme se nad touto cestou, která vede z minulosti přes naši přítomnost do budoucnosti. V diskusích se objevují různé lidské úvahy a hodnocení, někdy i velmi přísné soudy, ve kterých jakoby chybělo to základní - láska k církvi a k těm, kteří ji tvoří. Jen Bůh zná pravdivě cestu naší církve i každého jednotlivého člověka, který v ní jemu slouží, ale i toho, kdo se od něho vzdálil. Ke spravedlivému i milostivému Bohu se během celého jubilejního roku obracujeme ve svých modlitbách a prosíme za svou církev, za své náboženské obce i za sebe navzájem.

„Bože spravedlivý a milostivý, předkládáme ti v tomto postním čase svá selhání a nedostatečnost. Prosíme tě o tvé odpuštění v Kristu. Osvobod nás od toho, co nás zatěžuje z minulosti, pro nový život ze tvé milosti. Bože, který jsi zdrojem požehnání, žehnej dílu církve a jejím služebníkům. Prosíme tě, smiluj se nad námi a ved' nás svým Duchem dobrou cestou. Amen.“

Tomáš Butta
patriarcha

JAK UHRADIT PŘEDPLATNÉ

Zatímco firmy i jednotlivci mají v této těžké době problémy s nepláči, Český zápas je na tom zcela jinak. V letošním roce přecházíme na jinou formu výběru předplatného, které už odběratelé nebudou zasílat na církevní účet. Výběru se ujal Institut evangelizace a pastore. Tím se stalo, že odběratelé dosud nedostali složenky ani faktury. Protože řada z nich nás telefonicky urguje, že by přesto už ráda náš časopis zaplatila, uvádíme číslo účtu, na které mohou předplatné poukázat.

Cena ročního předplatného je 364 Kč

Číslo účtu u Komerční banky: 43-3856220207/0100

variabilní symbol

* pro náboženské obce je:

7+číslo náboženské obce

* pro jednotlivce:

7+loňské číslo

Pro nové předplatitele bude lepší, když počkají na to, až jim pošleme složenku.

Všem předplatitelům děkujeme za pochopení.

Redakce

Na pomoc Haiti

číslo účtu:

43-570420277/0100

variabilní symbol: číslo náboženské obce

Masopustní neděle v Blansku

V blanenské náboženské obci jsme prožili společně dopoledne se vším, co k masopustu na jižní Moravě patří. Začalo to tím, že děti si v hodině náboženství vyrobily masopustní masky. V neděli ráno někteří bratři a sestry vstávali trochu dříve, než jsou běžně na bohoslužby zvyklí. Sestry od čtyř hodin od rána pekly koblihy a bratři zase pracovali pilně na farní zabijačce (prasete). Bohoslužby začaly přesně o deváté, když bratr farář přijel z bohoslužeb z Boskovic. Zpíval při nich sbor mládeže. Na bohoslužbách se šlo přes sto lidí, a tak nebylo jednoduché, aby se všichni směstnali na zahradu u kostelíka. Byla to pěkná tlačence. Děti i dospělí v masopustních maskách, harmonika, zpěv, zabijačkové pochoutky a přátelské posezení se i přes občasné sněhové vločky a zimu protáhly do odpoledne.

(rst)

NĚKOLIK VZPOMÍNEK NA STUDIUM NA HITS

Dále řekl: „S Božím královstvím je to tak, jako když člověk zaseje semeno do země. Ať spí či bdí, v noci i ve dne, semeno vzchází a roste, ani ani neví jak. Země sama od sebe plodí nejprve stéblo, potom klas a nakonec zralé

obilí v klasu. A když úroda dozraje, hospodář hned pošle srp, protože nastala žeň.“

Mk 4,26 -29

Byla jsem pověřena většinou svých spolužáků, po ukončení studia Husova institutu teologických studií v roce 2009 v Praze, abych zveřejnila poděkování jeho řediteli, doc. ThDr. Davidu Tonzarovi, Th.D. a celému pedagogickému sboru.

Nakonec jsme se dohodli, že by bylo lepší celý průběh studia zhodnotit od prvních počátků až do závěrečného ukončení.

Vzpomínali jsme na období prvního ročníku. Tolik různorodých úspěšných lidí s již vyhraněnými názory na život, tolik různých profesí.

Téměř všichni působili ve sféře veřejné práce s lidmi. Někteří z nás věřící, jiní sympatizanti naší církve, ale i mnozí, kteří neviděli v životě Písmo a neměli nejmenší potuchy o smyslu života věřícího člověka.

Vzpomínali jsme na naše přestávky mezi vyučovacími hodinami. Na vášnivě diskuse pro a proti, o všem, co nám přednášející předkládali. Mnozí srovnávali své zkušenosti ze svého prostředí, ve kterém se hlavně setkávali se zlem a nepravostmi. Jak to dát dohromady s názory lidí, že je nutné více odpouštět a zlo napravovat v sa-

mém počátku a včas, než pak více trestat?

V druhém ročníku už docházelo k narovnání vztahů mezi diskusními skupinami a třída uvažovala vcelku ve shodné rovině. Už jsme se nepřeli, ale více porovnávali realitu s tím, co nám vyučující předkládali. Oni se nám věnovali nikoli z povinnosti a profesní odpovědnosti, ale srdcem a svou vírou, přesvědčením o tom, co sami cítí, čeho si váží, jak přistupují k problémům tohoto světa. Všichni studenti toto vnímali a pocítovali opravdovost jejich postojů.

Ti, kdo se v prvním ročníku domnívali, že studium nebude vyžadovat žádného zvláštního úsilí, velmi brzy poznali, že přátelské a partnerské chování vyučujících nijak nesouvisí s jejich požadavky, co musí student znát a čemu rozumět. A tak to někteří vzdali hned po prvním zkouškovém období.

Ano, je pravda, že zkoušky byly náročné, každý obor byl v podstatě spojen s těmi druhými a tak se přestupek v přípravě pochopitelně projevil. Zkoušející neodpouštěli neznalost, ale to, co překvapovalo a vytvářelo pevný vztah a úctu ke zkoušejícím, byla trpělivost, individuální přístup a snaha, aby student látku pochopil

Dokončení na str. 3

NĚKOLIK VZPOMÍNEK NA STUDIUM...

Dokončení ze str. 1
v širších souvislostech a porozuměl jí. Tak díky tomu opravná zkouška zpravidla vždy dopadla dobře.

Až v druhém ročníku jsme si plně uvědomili, jak je vzdělávací program této školy promyšlený a dává studentům ucelené poznání v teologické oblasti i v jiných všeobecných oborech. Zajímavé bylo, jak se měnily naše zažitá pohledy a přístupy k mnohým problémům.

Co jsme však hodnotili v závěru studia jako velmi podstatné, bylo to, že tato škola nám vnesla do života i hluboké porozumění pro náboženský život Církve československé husitské a pro praktický život v jednotlivých civilních profesích.

S jakou vážností se v posledním roč-

níku diskutovalo na téma svoboda svědomí, o tom, jak je naše církev zbavená lidských nánosů a zbytečných dogmat.

Nám, kteří v církvi pracujeme, přinesla škola jako střednímu managementu velké obohacení pro realizaci pastorační práce. Vážíme si nesmírně práce našich kněží, ale v náboženských obcích je třeba také rukou, které pracují i v jiných oblastech církevního života. Tato škola nás vybavila do služby znalostmi, schopností se orientovat v praxi a v neposlední řadě i porozuměním.

Tak nám prosím dovolte, abychom vám jako pedagogickému kolektivu poděkovali.

Za to, že jsme vás mohli poznat nejen jako své vyučující, ale jako své

přátele, ochotné nám vždy poradit s našimi problémy. Za to, že jste nelitovali svého volného času a věnovali jste se nám ve studijních skupinách nebo individuálně. Děkujeme i za to, že jste nás zbavili mnohých předsudků, soudů a pomohli nám pochopit roli naší církve v jiném pohledu.

Co bychom vám chtěli popřát? To stejné, co slyšíte od studentů, kteří prošli studiem v minulých letech. Hodně síly a pevné zdraví, aby světlo, které šíříte, se nesetkávalo s žádnou překážkou, která by mařila vaši zásluhou práci.

Za III. roč. HITS
rok 2007 – 2009
Milena Nová

Zemřel bratr Miloš Zlatohlávek

Tísňovou atmosféru zšerelých zimních dnů ještě více zkalila zpráva o úmrtí bratra Miloše Zlatohlávka, někdejšího dlouholetého předsedy naší rady starších i člena diecézní rady a ústřední rady. Jako zanícený a velmi pracovitý člen církve vykonával obtížně svěřené funkce. Pocházel ze selského rodu a jako vyhnanec z otcovského gruntu na Lounsku si prožil strastiplnou "péči" komunistického teroru. Zůstal nezlomen, i když po vysídlení musel u nás v jižních Čechách začínat znovu od nuly. Posilou mu byla právě církev, jeho statečná žena i rodina. Byl mužem činu, nesmlouvavě stál za svojí pravdou a tvrdě ji hájil. Neváhal přiložit ruku k dílu v každé situaci, kdy ho církev potřebovala. Miloval hudbu a zpěv a sám svým hlasem z kůru dokázal navodit zvláštní zážitek při bohoslužbách. Jenom postupné zhoršování zdravotního stavu mu zabránilo setrvat v aktivní službě církvi do posledních dnů. Do poslední chvíle, dokud jen trochu mohl, byl v neděli na bohoslužbách. Byl pro nás všechny velkým vzorem čestného bojovníka za Boží pravdu a zůstane jím do konce našich dnů. Bratr Miloš Zlatohlávek se dožil požeňnaných 88 let a naposledy jsme se s ním rozloučili v našem Husově sboru při obřadu v sobotu 20. února v 11 h. Za radu starších České Budějovice, Palackého nám.

Mojmír Prokop

KAM KRÁČÍ CÍRKEV ČESKOSLOVENSKÁ HUSITSKÁ?

Diskuse k článku bratra Pavla Hýbla 1

Autor článku s názvem "Kam kráčí Církev československá husitská" Pavel Hýbl ze Šumperka mne vyzval k diskusi nad svým příspěvkem ještě předtím, než vyšel na pokračování v ČZ. Přijal jsem tu výzvu, neboť považuji jeho slova za závažná.

Budu reagovat na jednotlivé části textu v paralelní posloupnosti témat článku samotného. V úvodu autor předkládá tezi o živoření církve během totalitních let. Když mluvíme o "naší církvi", máme obvykle na mysli organizaci, celek, vzešlý z předválečné práce prvních dvou generací těch českých a slovenských křesťanů, kteří odešli z Římskokatolické církve. V očích mnoha římských katolíků jsme byli spolkem odpadlíků, dnes spíše heretiků. Ovšem v očích komunistické garnitury po roce 1948 jsme byli přece křesťany! Vedle lidí, donucených ke spolupráci s režimem byli v naší církvi také lidé, kteří dosvědčovali svým životem, že tato naše organizace je především tím, co je nazýváno církví: Kyriaké oikía, Domem Páně, stejně jako církve ostatní. To dosvědčuje pronásledování a perzekuce bratrů a sester - odpůrců komunismu podle Ježíšových slov (Mt 5,10-12). To, že církev přežila komunistický režim, je dílem Božím skrze lidskou věrnost a pravdu má ten, jenž vytesal

v Ravennském klášteře do kamene nápis Sanquis Martyrum est Semen Ecclesiae (krev mučedníků je semenem církve). Ideologický boj nakonec církev teologicky posílil a specifická husitská teologie, rozpracovaná během totalitních let ve společenské izolaci je dosud nedoceneným fundamentem a pokladem pro budoucí osud nejen církve, ale celého českého národa (čti: Bill Higgins, Hus drží klíč, Stefanos, Jinříchův Hradec 2006, str. 40 a dále).

Historie naší církve je svědkem toho, že vnitřně skutečně žila evangeliem, ač někdy nemohla navenek. A to ji, alespoň v mých očích (uvěřil jsem a vstoupil do ní až po revoluci), plně rehabilituje. Co se týče konfidentů a spolupracovníků StB v církvi, je dobré rozlišovat mezi tím, kdo skutečně spolupracoval aktivně, tj. udával a donášel, a tím, kdo si podpisem jen "zachránil kůži", ale neškodil. Také je jasný rozdíl v tom, kdo se dal do služeb režimu z vypočítavosti a kdo se stal členem strany proto, aby mohl vykonávat vedoucí činnost ve své profesi (typicky vojáci z povolání). Také je možné, že něčí podpis byl zneužit. Nechci to nijak bagatelizovat, ale v posledu je to otázkou svědomí každého jednotlivce a neměli bychom nikoho soudit, jestliže se chceme řídit

evangeliem (L 6,37... Mt 7,2-5). V tomto smyslu se mi nezdá moudré ani ono autorem navrhované "trockistické" řešení vymýtit z vedení církve a HTF jednou provždy všechny, kteří se v minulosti provinili (Mk 11,25). Bývalému pražskému biskupovi Bicanovi jsem během jeho causy napsal osobní rozhořčený dopis, neboť jeho chování mi znechutilo působení v této církvi, nicméně sloužíme Kristu a nikoli biskupům a církve koneckonců žije praktikováním pokání a odpuštění. Pokud to neplatí pro každého z nás osobně, pak je to jen fraška, hra na církev. Pokládám si otázku, nakolik je morálka vynutitelná rády, a docházím k tomu, že naše církev je postižena nejstarším hříchem – neposlušností Bohu. Jak? Například nepochopením Farským vyhlášené "svobody svědomí" (čti: Zdeněk Kučera, Hoře a milost, L. Marek, Brno 2001, str. 39).

Tomáš Procházka,
farář Stod
Dokončení příště

PROMĚNĚNÍ NA HOŘE

Dokončení ze str. 2
srdce a necháme ho skrze naše myšlení slova a skutky působit. Poté uvidíme vše kolem nás proměněným očima, v Duchu Ježíše Krista. Teprve poté, co přijmeme Ducha svatého, budeme schopni bezesbýtku naplnovat výzvy z prvního listu do Tesaloniky, který připadá na dnešní druhé liturgické čtení: "...žijte tak, abyste se líbili Bohu..., ...abyste se zdržovali necudnosti a každý z vás, aby uměl žít se svou vlastní ženou svatě a s úctou, ne ve vášnivě chtivosti, jako pohané, kteří neznají Boha"...

Sami nic moc nesvedeme. Jsme slabí a často podlehneme nejruznějším nástrahám. Stačí se porozhlédnout kolem sebe a u lidí, kteří Boha neznají a

nebo si jen namlouvají, že znají, uvidíme přímo otřesné věci. Hádky, rozvody, násilí, omezenost, povrchnost, zoufalé pachtění se za majetkem. Hlavně něco mít a někým být. Téměř všichni se šplhají někam na vrchol, ale vlastně nevědí kam. Proto je nejlepší vyjít na cestu životem spolu s Ježíšem. „Toto je můj milovaný Syn, toho poslouchejte“ – říká nám Bůh, který chce zachránit každou duši chodící po Zemi. Jedině Ježíš nás bezpečně dovede na ten správný vrchol, na tu správnou horu, k našemu Nebeskému Otci. Staňme se tedy Petrem, Jakubem, Janem a jděme! I na nás jednou čeká tvář nového vzhledu a bělostné roucho.

Aleš Toman

NĚCO MÁLO Z DĚTSKÝCH LET O TGM

Je to neuvěřitelné – letošního 7. března uplyne od narození Tomáše Garrigua Masaryka 160 let. Neuvěřitelné asi proto, že my, kteří jsme vyrůstali za jeho prezidentství, ho máme v paměti stále živého. Na jeho počest se budou konat různá sezení s odbornými a zasvěcenými projevy a úvahami historiků, filosofů i politiků, neboť jde o Osobnost. Zapsala se do našich dějin nesmazatelně, je studována ze všech stran a věle vzpomínána i v rodinách. To potvrzují léta předlistopadových demonstrací, kdy, ač celé dlouhé roky za vlády jedné strany byl vymazáván z dějepisu a z paměti lidí, nejčastěji znělo vyvolávání Masaryk, Masaryk! Svobodu, svobodu! nebo píseň Ach, synku, synku, Masarykova zamilovaná. Nevím, jestli to někdy někde bylo potvrzené, ale říkali nám to učitelé a moje pracovitá a šetrná maminka dodávala – pan prezident je bedlivý hospodář, proto má tu písničku tak rád – sprav to kolečko, synku, nebud' lajdák. Ze slovenských národních

písní prý miloval Teče voda teče, cez velecký majír. Obě zněly naší školou velmi často, nejen při výročních dnech republiky či TGM, ale běžně v hodinách zpěvu.

Z 10 501 200 obyvatel nynějšího Česka však už nezbyvá mnoho občanů, kteří Masaryka ještě zažili, za jehož prezidentství chodili do školy, studovali, pracovali. Jsem takovým pamětníkem, a tak si dovoluji vzpomínat na drobnosti, které ve mně hluboce utkvěly a snad i formovaly mé vlastenectví a životní postoje v dobách nesvobody.

Jednou, když mi bylo asi osm let, můj otec, vyšňořený stejnokrojem francouzského legionáře, mě vzal s sebou do Prahy na nějakou státní oslavu. Šli jsme Dlouhou třídou kolem Kotvy, kde měly svůj úřad Československé aerolinie. V místech, kde je dnes obchodní dům, byly nízké domky, v nich úschovna zavazadel pro cestující. Tam pracoval černoch. Vidím černocha prvně, civím na něho, otec mě nemůže odtáhnout.

Vlastně také zůstal koukat na dlouhé černé ruce, jak sem tam přendávají zavazadla. Kouknu mu do obličeje, má oči plné slzí. „Co je, tatí?“ špitám. „Je to dobrá republika,“ říká jakoby pro sebe a po několika krocích dodává: „Vidíš, u nás nacházejí domov lidi i z takové dálky, jako je Afrika. A to je zásluha pana prezidenta.“ Nevěděla jsem ještě, kde Afrika leží, ale tátova slzavá pýcha byla zdrojem i mé další pýchy na našeho prezidenta a Československo.

Občas k nám přijela na návštěvu teta Kopecká z Prahy. Vyprávěla, jak se v Pražských zahradách na procházce potkala s panem prezidentem: „Pan prezident osvoboditel mě sám a dřív! - pozdravil,“ chlubil se, „to máme hezké ráno, vidíte, povídal.“ To jsem tetě záviděla a otravovala pak rodiče, abychom na Hrad někdy jeli, že pana prezidenta určitě potkáme. Nepotkala jsem ho v zahradách Hradu, ale

Dokončení na str. 4

ZPRÁVY

Výběrové řízení

Diecézní rada v Praze vyhláší výběrové řízení na post vedoucího redaktora a předložení nové koncepce časopisu Husita. Přihláška by měla obsahovat návrh koncepce časopisu Husita a strukturovaný životopis. Uchazeč musí splňovat obecné podmínky pro přijetí do služebního poměru. Přihlášky zasílejte na adresu úřadu DR – V Tišíně 3, Praha 6. Uzávěrka podání přihlášek je 15. 3. 2010.

(dr)

Nabídka

NO Praha - Spořilov nabízí pronájem garáže + prostor dílny Praha IV. Spořilov a pronájem pokoje pro studentku či studentku v přízemí sborového domu (cca 15 min. od HTF).

(rst)

Akademický klub Tábor

Akademický klub Tábor, Brno, Botanická 1 připravil tyto přednášky:

* 13. března:

PhDr. Bohumil Sláma: Je Masaryk ještě aktuální?

* 17. dubna:

Mgr. Miroslav Kubíček: Ženy ve Starém a Novém zákoně

* 8. května:

ThDr. Tomáš Butta: Církev československá husitská v počátcích a dnes

* 12. června:

PhDr. Ivo Plaňava: Otazníky a vykřičníky v lidské komunikaci

Setkání se konají v místnosti Církve československé husitské Botanická 1, Brno, ve 2. poschodí.

Za AKT

ing. R. Viktorin

Beseda ČKA

Ekologická sekce České křesťanské akademie zve na besedu na téma Voda v krajině (Chceme koloběh vody v přírodě nebo v betonu?).

Úvodní slovo přednese RNDr. David Pithart z Ústavu systémové biologie a ekologie AVČR.

Beseda se koná v úterý 9. března od 17.30 h v přízemí Emauzského kláštera (Vyšehradská 49, Praha 2).

(JNe)

Výtvarné kurzy pro dospělé

Husitské centrum o.p.s. zahajuje výtvarné kurzy pro dospělé, které se konají v náboženské obci Praha-Nusle.

Celovečerní kurz SMALTOVÁNÍ

Naučíme vás základní techniky šperku, které nejsou náročné na vybavení dílny, a tak je můžete vyrábět i do-ma. * Výroba tohoto smaltovaného šperku není závislá na speciální smaltovací peci, stačí pouze kuchyňská plotýnka. * Práce se smaltovacím práškem na plotýnku je snadná a zábavná. * Výuka ani výroby nejsou časově náročné.

* Kurz zahrnuje základní materiál – podklady různých tvarů, které si můžete navrhnout a upravit sami, smaltovací prášek, nástroje a kvalifikovaný lektor.

Termíny: 3., 10. a 17. března 18-21 h (popř. se přizpůsobíme vašim potřebám)

Cena kurzu: 250,- Kč

Potvrzení účasti na tel: 777 083 302

Mail: krausova@cao.cz

brichackova@centrum.cz

www.monteko.cz/hcentrum

tram spojení: 18 /24,7,6/, bus 191

(ik)

Z EKUMENY VE SVĚTĚ

PRACOVNICE BRITISH AIRWAYS PROHRÁLA STÍŽNOST PROTI ZÁKAZU NOSIT KŘÍŽEK

Zaměstnankyně odbavovací přepážky British Airways, Nadia Eweida, prohrála v odvolacím řízení ohledně předchozího rozhodnutí, které se týkalo zákazu, kterým jí znemožnily aerolinky, aby nosila s uniformou také křížek na krku. Soudce Sedley pozastavil podání k zaměstnavatelskému soudu z listopadu 2008, který měl rozhodnout, zda zákaz vydaný aerolinkami není náboženskou diskriminací.

Řekl: „Tento případ patrně ilustruje některé problémy, které mohou vzniknout, když jedinec tvrdí, že opatření, kritéria nebo praktiky přijaté zaměstnavatelem, jsou v rozporu s jeho vyznáním, které nejen že nesmí sdílet, ale může i působit potíže na pracovišti. Není nemyšlené, že by se zákaz šátků na hlavě mohl stát jediným férovým řešením.“

Nadia Eweida byla propuštěna bez náhrady mzdy v roce 2006 poté, co si odmítla zakrýt svůj křížek šálou na krku. Před zaměstnavatelským soudem argumentovala v roce 2008, že by jí mělo být dovoleno nosit křížek, protože muslimským a hinduistickým zaměstnancům je dovoleno nosit na hlavách šátky a turbany, soud však rozhodl ve prospěch aerolinek.

Bývalý arcibiskup z Canterbury, Carey Clinton, řekl, že jednání odvolacího soudu bylo "smutným úderem" náboženským svobodám.

„Její odvaha a vytrvalost od roku 2006, kdy byla poslána z práce domů za to, že měla na krku přívěšek kříže, je inspirací pro mnoho z nás,“ řekl.

„Bohužel selhání tohoto odvolání spíše povede k dalším případům náboženské diskriminace. Věřím, že to není přehánění, když řeknu, že věřící lidé čelí určitým těžkostem v době, kdy se střetávají různé svobody a různá náboženství.“

Nadia Eweida se nyní s případem obrátí k Nejvyššímu soudu. V jejím podání ji podporuje liberální demokrat a stínový kancléř Dr. Vincent Cable, který řekl, že "budou bojovat v tomto důležitém případě o principy a svobodu vyjadřování".

www.christnet.cz

NĚCO MÁLO Z DĚTSKÝCH LET O TGM

Dokončení ze str. 3 v lánském parku. Byli jsme tam se Sokolem. Pan prezident se projížděl na koni a my, žákyňky, jsme vzdychaly, jak se v tom sedle krásně sokolsky drží. Mávaly jsme mu a on to zdviženou rukou opětoval.

Poskakovali jsme radostí jako kůzla.

A nastalo jeho onemocnění a zrána 14. září 1937 smrt. Šly jsme do školy s nohama podtátýma. Za jeho obrazem v průčelí třídy už byla černá páska, asparágus a rudý kara-

fiát. Žádný proslov učitelů, nic, jen velký žal a pláč. Zazpívaly jsme jeho dvě zamilované písničky a rozběhly se pro kytice, které jsme naskládaly na katedru posunutou k jeho obrazu.

Později jsme s rozechvěním recitovaly Seifertovu nabádavou báseň *To kalné ráno čtrnáctého září / to si pamatuj, mé dítě...*

Masaryk prý na smrtelném loži řekl: „*Budu se na vás dívat, jak to vedete.*“

Jak asi je spokojen?

Vloni 14. září se ale určitě potěšil. Nevzpomínalo se na něho, ale na jeho syna Jana. Ten se toho dne v roce 1886 narodil.

Pro všechny lid i oba národy to byl prostě Honza. Byl totiž stále v dobrém rozmaru, neměl daleko pro vtip ani v diplomatických kruzích, a to potomci Švejků umějí ocenit.

No a onoho loňského 14. září se vzpomínalo 123. výročí Janova narození. Před domem Osvěta na Vinohradech, kde zamrkal do světla světa, se odhalovala jeho busta, pod níž jsme si přečetli Honzovo populární: Pravda vítězí, ale dá to fušku. A konec, zúčastnění zpívají českou hymnu.

Ale ne, konec ne! Ve chvíli zní její druhá polovina – Nad Tatrou sa blýská, hromy divo bijú. Jak elektrizování se všichni přidávají k slovenskému velvyslanci.

A my, ještě živí pamětníci Masarykovy republiky, radostně a dojatě ukazujeme k nebesům: „Tohle jeho tatu určitě potěšilo.“

PRO DĚTI A MLÁDEŽ

PROMĚNĚNÍ NA HOŘE

Zkuste správně odpovědět na následující otázky, které se týkají události popsané v Matoušovi 17,1-9. Můžete si vybrat ze tří možností. Vždy jen jedna je správná a odhalí vám písmenko do tajenky.

1. Kam se Ježíš během této události vydal?

a) do Jeruzaléma (O), b) k řece Jordánu (K), c) na vysokou horu (T)

2. Koho vzal s sebou?

a) Petra, Jakuba a Jana (O), b) Matouše, Filipa a Tomáše (U), c) Marii, Josefa a Šimona (I)

3. Kdo šel ještě s nimi?

a) zástupy (A), b) nikdo (J), c) ostatní učedníci (H)

4. Jak se před jejich očima Ježíš proměnil?

a) tvář mu zářila jako slunce a jeho šat byl oslnivě bílý (E), b) oči mu jiskřily a nad hlavou se mu objevily plameny (B), c) vlasy mu vlály a zářily jako zlato (Z)

5. Kdo další se zde zjevil, aby s Ježíšem rozmlouval?

a) Saul a David (P), b) Abraham a Jákob (A), c) Mojžíš a Eliáš (M)

6. Co chtěli udělat učedníci?

a) strachy utéct (E), b) postavit tři stany (Ú), c) dotknout se proroků (Y)

7. Co je potom zastínilo?

a) světlý oblak (J), b) temný mrak (I), c) mlha (D)

8. Co učedníci uslyšeli?

a) promlouvat hlas (S), b) vzdálenou bouři (C), c) krásnou píseň (L)

9. Jak učedníci reagovali?

a) nadšeně jásali (J), b) báli se a padli k zemi (Y), c) utekli (A)

10. Co jim nakonec Ježíš řekl?

a) ať o tom všem vyprávějí (Ě), b) ať o něm jen nejbližším učedníkům (O), c) ať o tom zatím neříkají nikomu (N)

(Řešení z minulého čísla: Hospodinu, Bohu svému, se budeš klanět a jeho jediného uctívat.)

Jana Krajčířiková

Iva Gottlieblová

www.christnet.cz

Český zápas

Týdeník Církve československé husitské

Vydává Ústřední rada Církve československé husitské, Wuchterlova 5, 166 26 Praha 6

Šéfredaktorka: Dr. Helena Bastlová, redakce: Mgr. Jana Krajčířiková, Ivana Kyselová, Mgr. Ervín Kukuczka, Petra Štěpánová, tel.: 220398107, mail: cesky.zapas@cesh.cz

Tisk: Grafotechna, Distribuce: A.L.L. production s.r.o., F. V. Veselého 15, 190 00 Praha 9